Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA HENRIKA SAUGMANDSGORA ĒES
[*HENRIK SAUGMANDSGAARD ØE*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2020. gada 18. jūnijā [1]

Lieta C-320/19

Ingredion Germany GmbH
pret
Bundesrepublik Deutschland

(*Verwaltungsgericht Berlin* (Berlīnes Administratīvā tiesa, Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – Direktīva 2003/87/EK – Sistēma siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai – 3. panta h) punkts – "Jaunas iekārtas" jēdziens – 10.a pants – Pagaidu noteikumi bezmaksas emisiju kvotu sadalei – Lēmums 2011/278/ES – Bezmaksas emisiju kvotu sadale jaunām iekārtām – Kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārta – 18. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 2. punkta otrā daļa – Darbību attiecībā uz kurināmo līmeņa noteikšana – Attiecīgais jaudas izmantošanas koeficients – Šī koeficienta ierobežošana ar vērtību, kas ir zemāka par 100 %

I. Ievads

1. Šis *Verwaltungsgericht Berlin* (Berlīnes Administratīvā tiesa, Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Direktīvas 2003/87/EK [2], ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Eiropas Savienībā, 3. panta h) punktu un 10.a pantu, kā arī Lēmuma 2011/278/UE [3], ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei, 18. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 2. punkta otro daļu.

2. Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Ingredion Germany GmbH* (turpmāk tekstā – "*Ingredion*" vai "prasītāja pamatlietā") un Vācijas Federatīvo Republiku, ko pārstāv *Umweltbundesamt* (Federālais vides dienests, Vācija), par lūgumu piešķirt bezmaksas emisiju kvotas iekārtai, kas ir kvalificējama kā "jauna iekārta" Direktīvas 2003/87 [4] 3. panta h) punkta izpratnē.

1 Oriģinālvaloda – franču.

2 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV 2003, L 275, 32. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/29/EK (2009. gada 23. aprīlis) (OV 2009, L 140, 63. lpp.) (turpmāk tekstā – "Direktīva 2003/87").

3 Komisijas Lēmums (2011. gada 27. aprīlis), ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK (OV 2011, L 130, 1. lpp.).

4 Jāatgādina, ka jēdziens "jauna iekārta" Direktīvas 2003/87 3. panta h) punktā ir definēts tādējādi, ka tajā tostarp ietilpst jebkura "iekārta, [..] kurai siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļauja pirmo reizi saņemta pēc 2011. gada 30. jūnija". Tiesību normas attiecībā uz "jaunām iekārtām" ir iekļautas Lēmuma 2011/278 IV nodaļā.

3. Šajā kontekstā iesniedzējtiesa šaubās, vai Lēmuma 2011/278 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 2. punkta otrajā daļā noteiktais attiecīgais jaudas izmantošanas koeficients ir ierobežots līdz vērtībai, kas ir zemāka par 100 %, lai noteiktu provizorisko ikgadējo bez maksas piešķiramo emisiju kvotu skaitu šādā iekārtā ietilpstošai apakšiekārtai, kurai ir piemērojama kurināmā līmeņatzīme.

4. Šis jautājums ir daļa no garas judikatūras par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu un pagaidu noteikumiem par bezmaksas emisiju kvotu sadali virknes [5], vienlaikus šajā lietā Tiesai ir iespēja pirmoreiz pievērsties "jauno iekārtu" regulēšanas kārtībai.

5. Analīzes noslēgumā es piedāvāšu Tiesai izlemt, ka saistībā ar šo regulējumu attiecīgais jaudas izmantošanas koeficients tādai kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtai kā tā, kuru *Ingredion* izmanto atbilstoši pamatlietas faktiskajiem apstākļiem, ir ierobežojams ar vērtību, kas ir zemāka par 100 %.

II. Atbilstošās tiesību normas

A. Savienības tiesības

1. Direktīva 2003/87

6. Direktīvas 2003/87 3. pantā "Definīcijas" ir noteikts:

"Šajā direktīvā izmantotas šādas definīcijas:

[..]

h) "jauna iekārta":

– iekārta, kura veic vienu vai vairākas I pielikumā minētās darbības un kurai siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļauja pirmo reizi saņemta pēc 2011. gada 30. jūnija,

– iekārta, kas veic darbību, kura saskaņā ar 24. panta 1. vai 2. punktu Kopienas sistēmā ir iekļauta pirmo reizi, vai

– iekārta, kas veic vienu vai vairākas I pielikumā minētās darbības vai saskaņā ar 24. panta 1. vai 2. punktu Kopienas sistēmā iekļautu darbību un kas ir būtiski paplašināta pēc 2011. gada 30. jūnija – tikai tiktāl, cik tas attiecas uz šo paplašināšanu;

[..]."

7. Saskaņā ar šīs direktīvas 10.a panta "Kopienas mēroga pagaidu noteikumi, lai saskaņotu bezmaksas kvotu piešķiršanu" redakciju:

"1. Komisija līdz 2010. gada 31. decembrim pieņem Kopienas mērogā pilnībā saskaņotus īstenošanas noteikumus [..].

5 Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu nozarē man jau ir bijusi izdevība sniegt secinājumus lietās *INEOS Köln* (C-572/16, EU:C:2017:896) un *ExxonMobil Production Deutschland* (C-682/17, EU:C:2019:167).

Pirmajā daļā minētajos noteikumos pēc iespējas paredz Kopienas mēroga *ex ante* līmeņatzīmes, lai panāktu, ka kvotu sadale rosina samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas un izmantot energoefektīvas tehnoloģijas, uzmanību pievēršot vislietderīgākajiem paņēmieniem, aizstājējiem, [..] kvotu sadale nerada stimulu palielināt emisijas.

[..]

7. Laikposmā no 2013. gada līdz 2020. gadam 5 % no Kopienas kvotu kopapjoma, kas noteikts saskaņā ar 9. un 9.a pantu, rezervē jaunām iekārtām; šis ir maksimālais apjoms, ko var sadalīt jaunām iekārtām saskaņā ar noteikumiem, kuri pieņemti atbilstīgi šā panta 1. punktam. [..]

[..]

Komisija līdz 2010. gada 31. decembrim pieņem saskaņotus noteikumus par definīcijas "jauna iekārta" piemērošanu, jo īpaši saistībā ar "būtiskas palielināšanas" definīciju.

[..]"

2. Lēmums 2011/278

8. Lēmuma 2011/278 17. pantā "Pieteikšanās bezmaksas sadalei" ir ietverts 4. punkts, kas ir formulēts šādi:

"Attiecībā uz Direktīvas [2003/87] 3. panta h) punktā minētajām iekārtām, izņemot iekārtas, kurām ir ievērojami palielināta jauda pēc 2011. gada 30. jūnija, dalībvalstis pieprasa operatoram noteikt sākotnējo uzstādīto jaudu katrai apakšiekārtai, ievērojot metodoloģiju, kas noteikta 7. panta 3. punktā, un izmantojot nepārtraukto 90 dienu periodu, pamatojoties uz kuru normālas darbības sākums ir noteikts kā atsauces lielums. Dalībvalstis apstiprina šo sākotnējo uzstādīto jaudu katrai apakšiekārtai, pirms kvotu aprēķina iekārtai."

9. Šī lēmuma 18. pantā "Darbības līmeņi" ir paredzēts:

"1. Attiecībā uz Direktīvas [2003/87] 3. panta h) punktā minētajām iekārtām, izņemot iekārtas, kuru jauda ievērojami palielinājusies pēc 2011. gada 30. jūnija, dalībvalstis katrai iekārtai šādā veidā nosaka darbības līmeņus:

[..]

c) ar kurināmo saistītais darbības līmenis ir sākotnējā uzstādītā jauda kurināmā patēriņam, ko izmanto produktu ražošanai un mehāniskās enerģijas iegūšanai, kas nav elektroenerģijas ražošanai izmantotā enerģija, siltumapgādei vai dzesēšanai, izņemot patēriņu elektroenerģijas ražošanai, tostarp drošības dedzināšanai ar lāpu patērētā neizmērāma siltuma ražošanai attiecīgajā iekārtā, kas reizināta ar attiecīgo jaudas izmantojuma koeficientu;

[..].

2. [..]

Attiecīgo jaudas izmantojuma koeficientu, kas minēts 1. punkta b) līdz d) apakšpunktā, nosaka dalībvalstis, izmantojot pietiekami pamatotu un neatkarīgi verificētu informāciju par iekārtas projektēto normālo darbību, tehnisko uzturēšanu, parasto ražošanas ciklu, energoefektīviem paņēmieniem un tipisko jaudas izmantojumu attiecīgā nozarē, salīdzinot ar nozares specifisko informāciju.

[..]

3. Iekārtām, kuru jauda pēc 2011. gada 30. jūnija ir ievērojami palielinājusies, dalībvalstis saskaņā ar 1. punktu nosaka darbības līmeņus tikai apakšiekārtu papildu jaudai, uz ko attiecas ievērojamais jaudas palielinājums.

Iekārtām, kuru jauda pēc 2011. gada 30. jūnija ir ievērojami samazinājusies, dalībvalstis saskaņā ar 1. punktu nosaka darbības līmeņus tikai apakšiekārtu samazinātajai jaudai, uz ko attiecas ievērojamais jaudas samazinājums."

10. Minētā lēmuma 19. pantā "Kvotu sadale jaunām iekārtām" ir noteikts:

"1. Lai sadalītu emisiju kvotas jaunām iekārtām, izņemot sadali iekārtām, kas minētas Direktīvas [2003/87] 3. panta h) punkta trešajā ievilkumā, dalībvalstis šādā veidā aprēķina provizorisko ikgadējo bez maksas piešķiramo emisiju kvotu skaitu uz iekārtas normālas darbības uzsākšanas brīdi atsevišķi katrai apakšiekārtai:

[..]

c) katrai kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtai provizoriskais ikgadējais bez maksas piešķiramo emisiju kvotu skaits atbilst kurināmā līmeņatzīmes vērtībai, kā minēts I pielikumā, reizinot to ar kurināmo saistītās darbības līmeni;

[..].

4. Dalībvalstis nekavējoties paziņo Komisijai provizorisko kopējo ikgadējo bez maksas piešķiramo emisiju kvotu skaitu. Emisiju kvotas no jaunu iekārtu rezerves, kas izveidota atbilstīgi 10.a panta 7. punktam Direktīvā [2003/87], piešķir, pamatojoties uz "pirmais brauc, pirmais maļ" principu attiecībā uz šā paziņojuma saņemšanu.

Komisija drīkst noraidīt provizorisko kopējo ikgadējo emisijas kvotu skaitu, ko attiecīgai iekārtai piešķir bez maksas. Ja Komisija nenoraida šo provizorisko kopējo ikgadējo emisijas kvotu skaitu, ko piešķir bez maksas, attiecīgā dalībvalsts sāk noteikt galīgo ikgadējo bez maksas piešķiramo emisiju kvotu daudzumu."

B. Vācijas tiesības

11. 2011. gada 21. jūlija *Treibhausgas-Emissionshandelsgesetz* (Likums par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecību, *BGBl*. 2011 I, 1475. lpp.) 9. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

"(1) Iekārtu operatori saņem bezmaksas kvotas saskaņā ar principiem, kas paredzēti Direktīvas [2003/87] [..] 10.a pantā un [..] Lēmumā [2011/278] [..]."

12. 2011. gada 26. septembra *Verordnung über die Zuteilung von Treibhausgas-Emissionsberechtigungen in der Handelsperiode 2013 bis 2020* (Noteikumi par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu piešķiršanu tirdzniecības laikposmā no 2013. līdz 2020. gadam, *BGBl*. 2011 I, 1921. lpp.; turpmāk tekstā – "*ZuV 2020*") 2. pantā "Definīcijas" ir paredzēts:

"[..]

10. Jaunas iekārtas

Ir visas jaunas iekārtas saskaņā ar Direktīvas [2003/87] 3. panta h) punkta pirmo ievilkumu;

[..].”

13. *ZuV 2020* 16. pantā “Pieteikums bezmaksas kvotu piešķiršanai” ir noteikts:

“(1) Pieteikumi bezmaksas kvotu piešķiršanai jaunām iekārtām ir jāiesniedz gada laikā pēc iekārtas normālas darbības sākšanas, nozīmīgu jaudas paplašinājumu gadījumos – gada laikā pēc izmainītās darbības sākšanas.

[..]

(4) Atkāpjoties no 4. panta, jaunu iekārtu sākotnējā nominālā jauda katrai apakšiekārtai atbilst divu lielāko mēnesī saražoto daudzumu vidējam rādītājam nepārtrauktā 90 dienu periodā, uz kura pamata tiek noteikts normālās darbības sākšanas laiks, pārrēķinot uz kalendāro gadu.

[..]”

14. *ZuV 2020* 17. pantā “Jaunu iekārtu darbības līmeņi” ir noteikts:

“(1) [Attiecībā uz kvotu sadales elementiem] jaunu iekārtu apakšiekārtām, ko nosaka saskaņā ar 3. pantu, kvotu piešķiršanai piemērojamos darbības līmeņus nosaka šādi:

[..]

3. ar kurināmo saistītais darbības līmenis apakšiekārtai ar kurināmā emisiju atbilst attiecīgās apakšiekārtas sākotnējai nominālajai jaudai, kas reizināta ar attiecīgo jaudas izmantojuma koeficientu;

[..].

(2) 1. punkta 2.–4. apakšpunktā minēto attiecīgo jaudas izmantojuma koeficientu aprēķina, pamatojoties uz pieteicēja iesniegto informāciju par:

1. apakšiekārtas faktisko darbību līdz pieteikuma iesniegšanai un iekārtas vai apakšiekārtas plānoto darbību, tās plānotajiem apkopes periodiem un ražošanas cikliem,

2. tādu enerģijas un siltumnīcas efekta ziņā efektīvu tehnoloģiju izmantošanu, kas var ietekmēt attiecīgo iekārtas jaudas izmantojuma koeficientu,

3. tipisko jaudas izmantojumu attiecīgajās nozarēs.

[..]” [6]

6 Es konstatēju, ka Lēmumā 2011/278 tiek izmantots termins “apakšiekārta”, nevis “kvotu sadales elements”. Tas pats ir sakāms par terminu “kurināmā līmeņatzīme”, nevis “kurināmā emisiju [vērtība]”, kas tiek izmantots šajā lēmumā. Tālāk šajos secinājumos es atsaukšos vienīgi uz minētā lēmuma terminiem, ja to interpretācija ir vienlaikus attiecināma arī uz *ZuV 2020* izmantotajiem terminiem.

15. Saskaņā ar šī paša *ZuV 2020* 18. pantu "Kvotu piešķiršana jaunām iekārtām":

"(1) Piešķirot kvotas jaunām iekārtām, bezmaksas kvotu pagaidu ikgadējo skaitu, kas iekārtas normālas darbības sākšanas brīdī ir jāpiešķir uz tirdzniecības perioda no 2013. līdz 2020. gadam atlikušajiem gadiem, kompetentā iestāde aprēķina šādi un atsevišķi katrai apakšiekārtai:

[..]

3. katrai apakšiekārtai ar kurināmā emisiju atbilst produktam piešķiramo bezmaksas kvotu pagaidu ikgadējais skaits, kas izriet no kurināmā emisijas un ar kurināmo saistītā darbības līmeņa;

[..]."

III. Pamatlieta, prejudiciālais jautājums un tiesvedība Tiesā

16. Prasītāja pamatlietā *Ingredion* ir cietes produktu[7] iekārtas ekspluatētāja Hamburgā (Vācija). Šai iekārtai ir divas apakšiekārtas – gaisa sildīšanas ierīce un tvaika ģenerators –, kurās izmanto tvaiku un dabasgāzi, lai ģenerētu siltumu cietes ražošanai.

17. 2014. gada 8. augustā *Ingredion* iesniedza pieteikumu *Deutsche Emissionshandelsstelle* (Vācijas Emisijas kvotu tirdzniecības iestāde, turpmāk tekstā – "*DEHSt*") par bezmaksas emisijas kvotu piešķiršanu abām šīm apakšiekārtām. Attiecībā uz vienu no minētajām apakšiekārtām tā pamatoja savu pieteikumu ar siltuma līmeņatzīmi, un attiecībā uz otru tā pamatojās uz kurināmā līmeņatzīmi[8].

18. Nosakot provizorisko ikgadējo piešķiramo emisiju kvotu skaitu, kādu bez maksas var piešķirt kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtai, *DEHSt* vispirms ņēma vērā attiecīgo jaudas izmantojuma koeficientu, kas bija 109 %. Saskaņā ar *Ingredion* sniegto informāciju faktiskais šīs apakšiekārtas jaudas izmantojums laikposmā starp iekārtas nodošanu ekspluatācijā 2013. gada 15. augustā un datumu, kurā tika iesniegts pieteikums bezmaksas kvotu piešķiršanai, proti, 2014. gada 20. jūniju, pārsniedza 100 % atzīmi salīdzinājumā ar tai sākotnēji uzstādīto jaudu[9].

19. Tālāk *DEHSt* uzskatīja, ka, tā kā 2015. gada 24. marta lēmumā[10] Komisija bija noraidījusi attiecīgo jaudas izmantojuma koeficientu, kas bija 100 % vai vairāk trim citām Vācijas iekārtām, turpmāk bija jābalstās uz attiecīgo jaudas izmantojuma koeficientu, kas ir 99,9 %, nevis 109 %. Ar šādu pamatojumu 2015. gada 1. septembrī tā noteica *Ingredion* piešķiramo bezmaksas kvotu skaitu piešķiršanas laikposmā no 2013. līdz 2020. gadam.

7 Ar cietes produktiem saprot visus lauksaimniecības pārtikas nozares produktus, kas satur cieti.

8 Kā es to jau esmu norādījis secinājumos lietā *INEOS Köln* (C-572/16, EU:C:2017:896, 58. punkts un 35. zemsvītras piezīme), būtībā "līmeņatzīmju gadījumā runa ir par zināmu [..] emisiju daudzumu, kuru Komisija atzīst par nepieciešamu zināma attiecīgā produkta daudzuma saražošanai", skat. ģenerāladvokātes J. Kokotes [*J. Kokott*] secinājumus apvienotajās lietās *Borealis Polyolefine* u.c. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 un no C-391/14 līdz C-393/14, EU:C:2015:754, 40. punkts). Provizoriskā ikgadējo bezmaksas piešķiramo emisiju kvotu skaita aprēķināšanai dalībvalstis saskaņā ar Lēmuma 2011/278 6. pantu nošķir apakšiekārtas atkarībā no to darbības, lai varētu noteikt, vai būtu jāpiemēro "produkta līmeņatzīme", "siltuma līmeņatzīme" vai "kurināmā līmeņatzīme", vai arī īpašs faktors "procesa emisiju apakšiekārtām" (skat. spriedumus, 2016. gada 8. septembris, *Borealis* u.c., C-180/15, EU:C:2016:647, 61. punkts, kā arī 2018. gada 18. janvāris, *INEOS*, C-58/17, EU:C:2018:19, 28. punkts). Šajā ziņā tiesa jau ir norādījusi, ka Lēmuma 2011/278 3. pantā ietvertās produkta līmeņatzīmes apakšiekārtas, siltuma līmeņatzīmes apakšiekārtas, kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtas un procesa emisiju apakšiekārtas definīcijas ir savstarpēji izslēdzošas (skat. spriedumu, 2016. gada 8. septembris, *Borealis* u.c., C-180/15, EU:C:2016:647, 62. punkts).

9 Attiecībā uz sākotnēji uzstādīto jaudu jāatgādina, ka Lēmuma 2011/278 17. panta 4. punktā būtībā ir noteikts, ka attiecībā uz Direktīvas 2003/87 3. panta h) punktā minētajām iekārtām, proti, jaunām iekārtām, izņemot iekārtas, kurām ir ievērojami palielināta jauda pēc 2011. gada 30. jūnija, sākotnējā uzstādītā jauda katrai apakšiekārtai tiek noteikta, ievērojot "nepārtraukto 90 dienu periodu, pamatojoties uz kuru normālas darbības sākums ir noteikts kā atsauces lielums" (skat. arī šo secinājumu 8. punktu).

10 Lēmums C(2015) 1733 *final* (2015. gada 24. marts) par galīgo provizorisko emisijas kvotu skaitu, ko ņem no jaunajām iekārtām paredzētās rezerves, kas ir piešķiramas Vācijā reģistrētām iekārtām DE000000000001744, DE000000000201341 un DE000000000203762.

20. Prasītāja pamatlietā apstrīdēja šo lēmumu. Sūdzība tika noraidīta ar 2017. gada 7. jūlija lēmumu, kas tika paziņots 2017. gada 10. jūlijā. *DEHSt* pamatoja šo noraidījumu, papildus Komisijas 2015. gada 24. marta lēmumam atsaukdamās uz Komisijas publicētajām pamatnostādnēm [11].

21. Ar prasības pieteikumu, kas 2017. gada 9. augustā tika iesniegts *Verwaltungsgericht Berlin* (Berlīnes Administratīvā tiesa), prasītāja pamatlietā uzturēja savu prasību.

22. Ar 2019. gada 28. janvāra lēmumu *DEHSt* atsauca 2015. gada 1. septembra lēmumu, ciktāl kvotu sadales pieteikumā bija pieļauta kļūda aprēķinā attiecībā uz kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtu. Ievērojot šo kļūdu aprēķinā, *Ingredion* 2019. gada 20. janvārī pielāgoja savu pieteikumu tiesā.

23. Iesniedzējtiesa norāda, ka tajā iesniegtā strīdus risinājums ir atkarīgs no tā, vai atbilstoši Lēmuma 2011/278 18. panta 2. punkta otrajai daļai attiecīgais jaudas izmantojuma koeficients var sasniegt vērtību, kas pārsniedz vai ir vienāda ar 100 % attiecībā uz tādām kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtām, kam – kā *Ingredion* iekārtai – ir piemērojams "jaunu iekārtu" regulējums.

24. It īpaši šī tiesa norāda, ka šīs tiesību normas redakcijā nav minēts attiecīgā jaudas izmantojuma koeficienta ierobežojums ar vērtību zem 100 % attiecīgā gadījumā. Tā konstatē, ka tajā iesniegtās lietas apstākļi ir tādi, ka augstāka koeficienta piemērošana izrietētu no neatkarīgi pamatotas un pārbaudītas informācijas, kas attiektos ne tikai uz parasto *Ingredion* apakšiekārtai paredzēto ekspluatāciju, bet arī ņemtu vērā tās faktisko ekspluatāciju līdz pieteikuma iesniegšanas brīdim. Tā piebilst, ka atšķirībā no jau esošām iekārtām [12] bāzes laikposms jaunām iekārtām saskaņā ar Lēmuma 2011/278 17. panta 4. punktu ir 90 dienas no normālās darbības sākuma un nevis četru gadu laikposms [13].

25. Tomēr šī tiesa turklāt norāda – ja salīdzina ar jaunām iekārtām, kurās ietilpst produktu līmeņatzīmju apakšiekārtas, atklājoties, ka attiecībā uz šīm pēdējām iekārtām atbilstoši šī lēmuma 18. panta 1. punkta a) apakšpunktam tām piemērojamais standarta jaudas izmantojuma koeficients nekad nesasniedzot 100 % vērtību [14]. Turklāt attiecībā uz bezmaksas kvotu sadali atbilstoši Direktīvas 2003/87 10.a pantam esot paredzēta pagaidu atkāpe no šajā direktīvā paredzētā kvotu izsoles principa [15], kas runājot par labu šaurai attiecīgo tiesību normu interpretācijai.

26. Šādos apstākļos *Verwaltungsgericht Berlin* (Berlīnes Administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai Lēmuma [2011/278] 18. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 2. punkta otrā daļa, skatīta kopā ar Direktīvas [2003/87] 3. panta h) punktu un 10.a pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka jaunām iekārtām ar kurināmo saistītam darbības līmenim attiecīgais jaudas izmantojuma koeficients ir ierobežots līdz vērtībai, kas zemāka par 100 %?"

27. *Ingredion*, Vācijas Federatīvā Republika un Eiropas Komisija ir iesniegušas Tiesai rakstveida apsvērumus.

11 Šie dokumenti *Guidance Document n° 2 on the harmonized free allocation methodology for the EU-ETS post 2012 (Guidance on allocation methodologies)* (Pamatnostādnes Nr. 2 par saskaņotas bezmaksas sadales metodi Eiropas Savienībā pēc 2012. gada (sadales metodoloģijas vadlīnijas)) un *Frequently Asked Questions on New Entrants & Closures Applications* (Biežāk uzdotie jautājumi saistībā ar pieteikumiem jaunām iekārtām un iekārtu slēgšanu) ir pieejami Komisija tīmekļvietnē šeit: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/allowances_en#tab-0-1.

12 Saskaņā ar Lēmuma 2011/278 3. panta a) punktu "esošas iekārtas" tiek definētas kā "jebkura iekārta [..], kura: i) siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauju saņēmusi pirms 2011. gada 30. jūnija; vai ii) faktiski darbojas, ir saņēmusi visas attiecīgās vides atļaujas [..], ja attiecināms, līdz 2011. gada 30. jūnijam un līdz 2011. gada 30. jūnijam ir izpildījusi visus citus kritērijus, kas noteikti attiecīgās dalībvalsts tiesiskajā sistēmā [..]".

13 Saskaņā ar Lēmuma 2011/278 9. panta 1. punktu "esošām iekārtām dalībvalstis katrai iekārtai nosaka vēsturiskos darbības līmeņus bāzes periodam no 2005. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim vai, ja tie ir augstāki, bāzes periodam no 2009. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim [..]".

14 Standarta jaudas izmantojuma koeficienta vērtību nosaka atbilstoši Komisijas Lēmuma 2013/447/ES (2013. gada 5. septembris) par standarta jaudas izmantojuma koeficientu saskaņā ar Lēmuma 2011/278/ES 18. panta 2. punktu (OV 2013, L 240, 23. lpp.) pielikumam.

15 Saskaņā ar Direktīvas 2003/87 10. panta "Kvotu izsole" 1. punktu tostarp ir paredzēts, ka attiecībā uz šīs direktīvas I pielikumā paredzētajām darbībām, kas nav saistītas ar gaisa pārvadājumiem, dalībvalstis no 2013. gada nodod izsolē "visas kvotas, kas nav piešķirtas bez maksas saskaņā ar šīs direktīvas 10.a un 10.c pantu".

28. *Ingredion*, Vācijas Federatīvā Republika, Vācijas valdība un Komisija tika pārstāvētas tiesas debatēs, kas notika 2020. gada 12. martā.

IV. Vērtējums

A. Ievada apsvērumi

29. Ar šo prejudiciālo jautājumu Tiesai būtībā tiek lūgts noteikt, vai saistībā ar bezmaksas emisiju kvotu sadales kārtību "jaunām iekārtām" attiecīgais jaudas izmantojuma koeficients kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtai var būt lielāks par vai vienāds ar vērtību 100 %. Attiecīgā gadījumā šis koeficients ļautu, apakšiekārtas faktiskās izmantošanas jaudai pārsniedzot tās sākotnēji uzstādīto jaudu, saņemt lielāku skaitu bezmaksas kvotu.

30. Jāatgādina, ka minētais koeficients ļauj aprēķināt ar kurināmo saistīto darbību līmeni, ja to reizina ar sākotnējo uzstādīto kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtas jaudu. Saskaņā ar Lēmuma 2011/278 19. panta 1. punkta c) apakšpunktu provizorisko ikgadējo bez maksas piešķiramo emisiju kvotu skaitu tālāk nosaka, reizinot šo darbības līmeni ar atbilstošo kurināmā atsauces vērtību.

31. Šajā ziņā jākonstatē – ja attiecīgo standarta jaudas izmantojuma koeficientu saskaņā ar Lēmuma 2011/278 18. panta 2. punkta otro daļu "nosaka dalībvalstis, izmantojot pietiekami pamatotu un neatkarīgi verificētu informāciju [..], salīdzinot ar nozares specifisko informāciju", šajā tiesību normā turpretī tiešā veidā nav paredzēts ierobežojums šī koeficienta vērtībai.

32. Šim konstatējumam piekrita arī lietas dalībnieki rakstveida apsvērumos un tiesas sēdes laikā. Lietas dalībnieki būtībā aizstāvēja trīs dažādas tēzes, kuras var rezumēt šādi.

33. Pirmkārt, *Ingredion* uzskatīja, ka attiecīgo jaudas izmantojuma koeficientu var pielāgot vērtībai, kas pārsniedz 100 %, ja laikposmā, kas pārsniedz 90 dienas no iekārtas normālās ekspluatācijas sākuma, faktiskā kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtas jaudas izmantošana pārsniedz tai sākotnēji uzstādīto jaudu [16].

34. Otrkārt, Vācijas Federatīvā Republika un Vācijas valdība uzskatīja, ka būtībā jautājums par to, vai šis koeficients ir ierobežots ar vērtību, kas ir zemāka par 100 %, principā ir atkarīgs no dalībvalstīm piešķirtās rīcības brīvības minētā koeficienta noteikšanai atbilstoši Lēmuma 2011/278 18. panta 2. punkta otrajai daļai [17].

35. Treškārt, Komisija apgalvo, ka saskaņā ar šī lēmuma 3. panta i) punktu un 20. pantu jaunai iekārtai sākotnēji provizoriski piešķiramo kvotu skaita izmaiņas var notikt tikai būtiska jaudas palielinājuma gadījumā, proti, palielinājumam ir jābūt vismaz par 10 % salīdzinājumā ar sākotnēji uzstādīto jaudu. Tas būtu pretēji minētā lēmuma uzbūvei un mērķiem, ja attiecīgo jaudas izmantojuma koeficientu varētu izmantot ar nolūku ņemt vērā arī jaudas palielinājumus, kuri *Ingredion* gadījumā nepārsniedz šo 10 % slieksni un uz kuriem tātad neattiecas šajās tiesību normās paredzētais mehānisms. Turklāt

16 Tiesas sēdē *Ingredion* precizēja, ka tās nostāja nav tāda, ka par atsauci būtu jāizmanto maksimālā apakšiekārtas jauda, bet ka piemērojamajam koeficientam ir jāatspoguļo faktiskais šīs apakšiekārtas jaudas izmantojums.

17 Pilnīguma labad jāpievieno, ka savos rakstveida apsvērumos Vācijas Federatīvā Republika apgalvoja, ka gan *Ingredion*, gan Komisijas nostāja ir savienojama ar Direktīvu 2003/87 un Lēmumu 2011/278. Tā tomēr uzsvēra, ka dalībvalstīm ir tiesības pamatoties uz galīgiem Komisijas lēmumiem attiecībā uz bezmaksas kvotu provizorisko piešķiršanu citām iekārtām, kas atrodas tās teritorijā, un ka, ņemot vērā Komisijas Lēmumu C(2015) 1733 *final* (2015. gada 24. marts), *DEHSt* varēja atteikties piemērot attiecīgo jaudas izmantojuma koeficientu, kura vērtība ir lielāka par vai vienāda ar 100 %.

produkta līmeņatzīmes apakšiekārtām, kas ietilpst "jaunām iekārtām" piemērojamajā regulējumā, standarta jaudas izmantojuma koeficients vienmēr esot zemāks par 100 %. Ņemot vērā vienlīdzīgas attieksmes principu pret "jaunām iekārtām", tas pats ir attiecināms arī uz attiecīgo jaudas izmantojuma koeficientu apakšiekārtām ar kurināmā līmeņatzīmi.

36. Uzreiz jānorāda, ka *Ingredion* paustās bažas, manā ieskatā, galvenokārt attiecas uz bāzes perioda ilgumu, ko izmanto sākotnēji uzstādītās jaudas aprēķinam un ko tā uzskata par pārāk īsu. Es atgādinu, ka saskaņā ar Lēmuma 2011/278 17. panta 4. punktu šis laikposms ir 90 dienas pēc iekārtas normālās darbības sākšanas brīža [18].

37. Saistībā ar attiecīgā jaudas izmantojuma koeficienta noteikšanu Vācijas tiesības ļauj ņemt vērā iekārtas faktisko izmantošanu līdz pieteikuma par kvotu piešķiršanu iesniegšanai [19]. *Ingredion* būtībā uzskata, ka šī koeficienta vērtībai līdz ar to ir jāatspoguļo apakšiekārtas jaudas faktiskā izmantošana, kā tā atklātos šī laikposma noslēgumā (*Ingredion* gadījumā no 2013. gada 15. augusta līdz 2014. gada 20. jūnijam), attiecīgā gadījumā ar vērtību virs 100 %, ja izmantošana pārsniedz sākotnēji uzstādīto jaudu.

38. Turpmākajās iedaļās es izklāstīšu iemeslus, kuru dēļ atšķirībā no *Ingredion* es uzskatu, ka attiecīgā jaudas izmantojuma koeficienta ierobežošana ar vērtību zem 100 % ir nepieciešama, pirmkārt, ņemot vērā Lēmuma 2011/278 18. panta 2. punkta pirmās daļas tekstu un kontekstu, kas attiecas uz standarta jaudas izmantojuma koeficientu kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtām (B iedaļa), otrkārt, šī lēmuma vispārējo uzbūvi (C iedaļa) un, treškārt, bezmaksas kvotu provizoriskās sadales regulējuma kopējo mērķi (D iedaļa).

39. Pakārtoti – es pievienošu dažas piezīmes attiecībā uz dalībvalstu rīcības brīvību saskaņā ar minētā lēmuma 18. panta 2. punkta otro daļu, lai atbildētu uz Vācijas Federatīvās Republikas un Vācijas valdības argumentiem (E iedaļa).

B. Lēmuma 2011/278 18. panta 2. punkta pirmās daļas interpretācija atbilstoši tās tekstam un kontekstam

40. Es konstatēju, ka saskaņā ar Lēmuma 2011/278 18. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 2. punkta pirmo daļu piemērojamā aprēķina formula, lai noteiktu kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtu darbības līmeni, atšķiras no tās, kas ir piemērojama karstuma vai procesa emisijas līmeņatzīmes apakšiekārtām [20]. Produkta līmeņatzīmes apakšiekārtu gadījumā attiecīgais jaudas izmantojuma koeficients nav izmantojams un ir jābalstās uz standarta jaudas izmantojuma koeficientu, kura vērtību konkrēti un precīzi nosaka Komisija [21].

18 Es precizēju, ka savos rakstveida apsvērumos arī Vācijas Federatīvā Republika ir uzsvērusi, ka "galvenais arguments pret [..] piemērojamās jaudas izmantojuma koeficienta ierobežošanu ir tāds, ka sākotnēji uzstādītā jauda, ko nosaka atbilstoši Lēmuma 2011/278 17. panta 4. punktam, ne vienmēr uzticīgi atspoguļo iekārtas jaudu īsā 90 dienu laikposma dēļ".

19 *ZuV 2020* 17. panta 2.1. punktā ir paredzēts, ka Vācijā uzstādītām apakšiekārtām piemērojamo jaudas koeficientu nosaka, tostarp balstoties uz informāciju par faktisko apakšiekārtas ekspluatāciju, *līdz pieteikuma par kvotu sadali iesniegšanai*, kā arī par plānoto iekārtas vai apakšiekārtas ekspluatāciju, plānotajiem uzturēšanas laikposmiem un ražošanas cikliem. Tiesas sēdē Vācijas Federatīvā Republika uzsvēra, ka, tā kā bieži vien jaunu iekārtu ekspluatētāji iesniedz pieteikumus par bezmaksas kvotu sadali tikai veselu gadu pēc apakšiekārtas izmantošanas sākuma, saskaņā ar *ZuV 2020* redakciju ir iespējams izmantot piemērojamās jaudas izmantojuma koeficientu, lai izlabotu iespējamās neprecizitātes, kas ir ieviesušās bāzes periodā, pamatojoties uz citu informāciju, kas var būt ievākta laikā līdz pieteikuma iesniegšanai. Tomēr Komisija ir norādījusi, ka šie papildu dati nav absolūti nepieciešami bezmaksas kvotu sadalei jaunām iekārtām, līdz ar to tie nav jāņem vērā visu dalībvalstu iestādēm.

20 Attiecībā uz vajadzību aplūkot kopā šīs dažādās līmeņatzīmes skat. šo secinājumu 8. zemsvītras piezīmi.

21 Es turklāt atgādinu, ka saskaņā ar Lēmuma 2011/278 18. panta 2. punkta pirmo daļu attiecīgais jaudas izmantojuma koeficients, kas ir piemērojams produkta līmeņatzīmes apakšiekārtām, atbilst "80. procentile[i] no visu iekārtu, kas ražo attiecīgo produktu, vidējiem ikgadējiem jaudas izmantojuma koeficientiem".

41. Šajā ziņā jānorāda, kā to starp citu ir darījusi arī iesniedzējtiesa, ka saskaņā ar Lēmuma 2013/447 formulējumu, kurā šis koeficients ir noteikts 2013.–2020. gadam, attiecībā uz katru gadījumu paredzētās vērtības ir zemākas par 1 (un tātad – par 100 %) [22].

42. Es atzīstu, ka ir grūti izprotams, kā izmantotais koeficients, lai noteiktu piemērojamo darbības līmeni jaunām iekārtām un galu galā piešķiramo provizorisko kvotu skaitu, kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtu gadījumā varētu pārsniegt vērtību, kas ir 100 %, lai gan šāda iespēja ir izslēgta produkta līmeņatzīmes apakšiekārtām.

43. Pirmkārt, es uzskatu, ka Lēmuma 2011/278 36. apsvērumā [23] būtībā paredzētais vienlīdzīgas attieksmes princips pret jaunām iekārtām prasa, kā to apgalvo Vācijas Federatīvā Republika, lai jaudas izmantojuma koeficientam, kas tiek izmantots, lai noteiktu darbības līmeni, noteiktās robežas būtu vienādas visām "jaunām iekārtām".

44. Otrkārt, no Lēmuma 2011/278 3. panta b)–d) un h) punktā sniegto definīciju kopējas interpretācijas izriet, ka šī lēmuma 18. panta 2. punkta pirmajā daļā definētā aprēķina metode produkta līmeņatzīmes iekārtām ir uzskatāma par visprecīzāko. Kā to ir paskaidrojusi Komisija, attiecīgais jaudas izmantojuma koeficients tiek izmantots tikai tad, ja nav iespējams aprēķināt produkta līmeņatzīmi [24].

45. Šo interpretāciju apstiprina hierarhija starp dažādajām līmeņatzīmēm, kuras var piemērot noteiktai apakšiekārtai, kas ir tieši minēta Lēmuma 2011/278 12. apsvērumā. Šajā apsvērumā ir noteikts, ka karstuma vai procesa emisiju līmeņatzīmes apakšiekārtām piemērojamās bezmaksas kvotu sadales metodes paredz "trīs alternatīvu pieeju" gadījumiem, ja nevar aprēķināt produkta līmeņatzīmi.

46. Tādējādi man šķiet, ka tad, ja standarta jaudas izmantojuma koeficients saskaņā ar Lēmuma 2013/447 redakciju ir zemāks par 1 (jeb 100 %), tā tam ir jābūt arī attiecīgā jaudas izmantojuma koeficienta gadījumā apakšiekārtām ar kurināmā līmeņatzīmi. Šis ierobežojums, manuprāt, ir nepieciešams, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi attiecībā pret visām jaunām iekārtām un lai ievērotu hierarhiju starp šīm līmeņatzīmēm [25].

C. Lēmuma 2011/278 sistēmiskā interpretācija

47. Attiecīgā jaudas izmantojuma koeficienta ierobežošana ar vērtību zem 100 %, manuprāt, ir nepieciešama, arī ievērojot Lēmuma 2011/278 vispārējo uzbūvi un dažādās šajā lēmumā paredzētās aprēķina metodes saistībā ar pagaidu bezmaksas emisiju kvotu sadali "esošajām iekārtām" [26] un "iekārtām, kam ir veiktas jaudas ievērojamas izmaiņas" [27].

22 Precīzāk, šīs vērtības ir noteiktas starp 0,731 un 0,964.

23 Jāprecizē, ka atbilstoši Lēmuma 2011/278 36. apsvērumam, "ņemot vērā to, ka jauno iekārtu vajadzībām rezervē ir atstāts ierobežots kvotu daudzums, gadījumos, kad jaunām iekārtām piešķir ievērojamu šo kvotu daļu, ir jānovērtē, vai ir nodrošināta *taisnīga un objektīva pieeja* rezervē atlikušajām kvotām" (mans izcēlums).

24 Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 28. aprīlis, *Borealis Polyolefine* u.c. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 un no C-391/14 līdz C-393/14, EU:C:2016:311, 68. punkts). Komisijas izvēlēto interpretāciju, manuprāt, apstiprina Lēmuma 2011/278 4. apsvērums, no kura izriet, ka, "*ciktāl iespējams*, Komisija ir sagatavojusi līmeņatzīmes produktiem" (mans izcēlums).

25 It īpaši, ciktāl saskaņā ar Lēmumu 2013/447 standarta jaudas izmantojuma koeficients nekādā gadījumā nevar sasniegt 1, man šķiet, ka arī attiecīgajam jaudas izmantojuma koeficientam noteikti ir jāsaglabājas ar vērtību, kas ir zemāka par 100 %.

26 Attiecībā uz jēdziena "esošās iekārtas" definīciju skat. šo secinājumu 12. zemsvītras piezīmi.

27 Attiecībā uz iekārtām, kam ir veiktas jaudas ievērojamas izmaiņas, jāprecizē, ka tās ir ietvertas Direktīvas 2003/87 3. panta h) punkta "jaunas iekārtas" definīcijā. Kā "jauna iekārta" tiek definēta ne tikai "jebkura iekārta [..], kurai siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļauja pirmo reizi saņemta pēc 2011. gada 30. jūnija" (kā tas turklāt ir *Ingredion* apakšiekārtas gadījumā, uz ko attiecas pamatlieta), bet arī "jebkura iekārta [..], kas ir būtiski paplašināta pēc 2011. gada 30. jūnija – tikai tiktāl, cik tas attiecas uz šo paplašināšanu".

1. Par "esošajām iekārtām" piemērojamo regulējumu

48. Attiecībā uz "esošajām iekārtām" jānorāda, ka tām ir piemērojams atšķirīgs regulējums nekā "jaunām iekārtām". Gadījumos, kad tām ir jāpiemēro kurināmā līmeņatzīme, provizoriskais ikgadējais bez maksas piešķiramo emisiju kvotu skaits, kā tas izriet no Lēmuma 2011/278 10. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punkta, atbilst kurināmā līmeņatzīmes vērtībai, un to reizina ar kurināmo saistītas vēsturiskās darbības līmeni attiecībā uz patērēto kurināmo. Šis darbības līmenis būtībā atbilst kurināmā vidējām ikgadējām vēsturiskajām emisijām attiecībā uz noteiktu ražošanas skaitu [28] bāzes periodā no 2005. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim vai no 2009. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim [29].

49. Jānorāda, ka šis bāzes periods (no diviem līdz četriem gadiem) ir daudz garāks par 90 dienu laikposmu, kas ir noteikts šajā lēmumā, lai noteiktu sākotnēji uzstādīto jaudu jaunām iekārtām. Turklāt, kā to pamatoti norāda Komisija, esošo iekārtu darbības līmeņa aprēķinu veic, nepiemērojot koeficientu, kas būtu salīdzināms ar to, kāds tiek piemērots jaunām iekārtām.

50. Šajā kontekstā var jautāt, kāda ir attiecīgā jaudas izmantojuma koeficienta nozīme attiecībā uz kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtām, uz ko attiecas "jaunu iekārtu" regulējums. Vai tas būtu domāts, kā apgalvo *Ingredion*, lai kompensētu salīdzinoši īsāko bāzes periodu, ko izmanto šo apakšiekārtu sākotnēji uzstādītās jaudas aprēķinam [30]?

51. Manuprāt, uz šo jautājumu ir jāatbild noraidoši.

52. Ir taisnība gan, ka dažādais bāzes periodu ilgums, ko ņem vērā esošajām iekārtām un jaunām iekārtām, palielina varbūtību, ka attiecībā uz jaunām iekārtām, nevis esošām iekārtām, sākotnēji uzstādītā jauda tās apakšiekārtām neatbildīs faktiskajai to izmantošanas jaudai. Atbilstoši *Ingredion* piedāvātajai pieejai šo risku varētu daļēji kompensēt, ja, nosakot attiecīgo jaudas izmantojuma koeficientu, ņemtu vērā datus, kas būtu ievākti ilgākā laikposmā, līdz pat pieteikuma par kvotu sadali iesniegšanai, kas ļautu attiecīgā gadījumā palielināt apakšiekārtu darbības līmeni un līdz ar to bez maksas piešķirto kvotu daudzumu.

53. Tomēr man šķiet, ka, pat ja attiecīgajā jaudas izmantojuma koeficientā tiktu atspoguļota katras apakšiekārtas faktiskā izmantošana no 90 dienu bāzes perioda beigām līdz iesnieguma par kvotu sadali iesniegšanai, iegūtie dati attiecībā uz jaunām iekārtām nevarētu aptvert laikposmu, kas ir vienāds ar vēsturisko datu laikposmu [31] esošajām iekārtām. Tā kā Direktīvas 2003/87 3. panta h) punktā ir paredzēts, ka ar jēdzienu "jauna iekārta" tostarp aptver arī visas iekārtas, kas pirmoreiz ir saņēmušas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļauju *pēc 2011. gada 30. jūnija*, pieteikuma par bezmaksas kvotu piešķiršanu iesniegšanas brīdī gluži vienkārši nav iespējams tām piemērot tik ilgu bāzes periodu kā to, kuru piemēro esošajām iekārtām.

54. Turklāt un it īpaši Lēmuma 2011/278 17. panta 4. punkts, atbilstoši kuram ir paredzēts 90 dienu bāzes periods, ir nepārprotams. Komisija ir precizējusi, ka, pieņemot šo lēmumu, tā ir apzinājusies, ka, dienā, ar kuru sākas šis laikposms, vēl nebija sasniegta parastā paredzētā to iekārtu vai apakšiekārtu izmantošana, kuras nesen ir nodotas ekspluatācijā. Tā ir pamatoti piebildusi – iespēja, ka iekārtas vai

28 Atbilstošā ražošana ir minēta Lēmuma 2011/278 9. panta 4. punktā.

29 Kā es to jau esmu norādījis šo secinājumu 9. zemsvītras piezīmē, šis laikposms (no diviem līdz četriem gadiem) ir paredzēts Lēmuma 2011/278 9. panta 1. punktā.

30 Šajā ziņā jānorāda, ka saskaņā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2019/331 (2018. gada 19. decembris), ar ko nosaka Savienības mēroga pārejas noteikumus saskaņotai bezmaksas emisijas kvotu iedalei saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK 10.a pantu (OV 2019, L 59, 8. lpp.), 17. pantu bezmaksas kvotas "jaunām iekārtām" laikposmā no 2021. līdz 2030. gadam (proti, ceturtajā iedales periodā) sadala, pamatojoties uz vēsturisko darbības līmeni, ko novērtē, ņemot vērā pirmo gadu no normālas ekspluatācijas sākuma. Tādējādi uz kvotu sadali no 2021. gada vairs neattiecas piemērojamās jaudas izmantojuma koeficients un 90 dienu bāzes periods.

31 Jāatgādina, ka saskaņā ar Lēmuma 2011/278 7. panta 1. punktu katrai esošajai iekārtai dalībvalstis "katram gadam laikposmā no 2005. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim vai, ja attiecināms, no 2009. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim, kurā iekārta ir darbojusies, no operatora iegūst visu attiecīgo informāciju un datus [..]".

apakšiekārtas faktiskā izmantošana pārsniedz tās sākotnēji uzstādīto jaudu, kas ir izmantota, lai noteiktu provizoriski piešķirto bezmaksas kvotu skaitu "jaunām iekārtām", ir "izvēlēta ar nolūku" [32], pieņemot Lēmumu 2011/278, jo tā 3. panta n) punktā bija paredzēts, ka šo bāzes periodu sāk skaitīt no brīža, kad iekārta sasniedz 40 % no tai paredzētās jaudas.

55. Ņemot vērā šos apstākļus, es, tāpat kā Vācijas Federatīvā Republika, uzskatu, ka attiecīgā jaudas izmantojuma koeficienta palielināšana pāri vērtībai, kas ir lielāka par vai vienāda ar 100 % gadījumos, kur tādas apakšiekārtas kā tās, ko izmanto *Ingredion*, faktiskā jaudas izmantošana sasniegtu vai pārsniegtu tai sākotnēji uzstādīto jaudu, būtu pretrunā tiešajai likumdevēja gribai ierobežot bāzes periodu, ko izmanto šīs sākotnējās jaudas noteikšanai, ar 90 dienām pēc iekārtas normālās izmantošanas sākuma. Šāda palielināšana novestu, *in fine*, pie pretrunas ar šī lēmuma 17. panta 4. punktu, skatītu kopsakarā ar tā 3. panta n) punktu, jo tās sekas būtu identiskas minētās jaudas palielināšanai.

56. Jāpiebilst – kā to ir apgalvojusi Vācijas Federatīvā Republika un Komisija –, ka jebkāda atšķirīga attieksme starp esošām iekārtām un jaunām iekārtām, manuprāt, katrā ziņā ir objektīvi attaisnota [33], jo provizoriskais ikgadējais bez maksas piešķiramo emisiju kvotu skaits ir atkarīgs nevis no saņēmēja *faktiskajām emisijām*, bet gan no *teorētiskām* "*līmeņatzīmēm*", ko aprēķina Komisija, balstoties uz 10 % visefektīvāko iekārtu emisijām atbilstoši Direktīvas 2003/87 10.a panta 2. punktam.

57. Līdz ar to neatkarīgi no apakšiekārtai piemērojamā regulējuma (proti, esošajām iekārtām piemērojamais regulējums vai jaunām iekārtām piemērojamais regulējums) provizoriskais bezmaksas kvotu skaits ir atkarīgs no šīm teorētiskajām līmeņatzīmēm, kas ir vienādas gan esošajām iekārtām, gan jaunām iekārtām. Atšķirības, kas ir saistītas ar citiem elementiem, kuri ietekmē šo aprēķinu, rodas no uzticamu un ilgstošu vēsturisko datu par iekārtām, kas ir nesen uzstādītas, trūkuma un no tā izrietošās nepieciešamības pamatoties uz to aktivitātes novērtējumu, lai noteiktu provizorisko kvotu skaitu, ko tās var saņemt bez maksas.

58. Šajā ziņā turklāt ir jāuzsver, ka jau Lēmuma 2011/278 20. un 21. pantā ir paredzēts piemērot šo pašu formulu attiecībā uz esošajām iekārtām un iekārtām, kas ir nodotas ekspluatācijā pēc 2011. gada 30. jūnija [34], ar nosacījumu, ka ir būtiski izmainīta to jauda, proti, "ir vai nu [notikusi to] jaudas ievērojama palielināšana, vai jaudas ievērojama samazināšana" [35].

32 Jāprecizē, ka, pieņemdama Lēmumu 2011/278, Komisija ir rīkojusies atbilstoši īstenošanas pilnvarām saskaņā ar Direktīvas 2003/87 10.a pantu. Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 291. panta 3. punktu, Komisijai pieņemot īstenošanas aktus, Parlaments un Padome iepriekš paredz normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kas attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu. Turklāt Parlaments var iebilst pret šādiem aktiem, un Komisijai šādā gadījumā ir jāņem vērā šī nostāja, pat ja tai nav pienākuma tai piekrist.

33 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vienlīdzīgas attieksmes princips noteic, ka līdzīgas situācijas nevar aplūkot atšķirīgi un dažādas situācijas savukārt nevar aplūkot vienādi, ja vien šāda pieeja nav objektīvi pamatojama (tostarp skat. spriedumu, 2008. gada 16. decembris, *Arcelor Atlantique* un *Lorraine* u.c., C-127/07, EU:C:2008:728, 23. punkts).

34 Lēmuma 2011/278 20. un 21. panta 1. punktā būtībā ir paredzēts, ka tad, ja iekārtai būtiski palielina vai samazina jaudu pēc 2011. gada 30. jūnija, dalībvalstis pēc pieprasījuma saņemšanas no operatora nosaka bez maksas piešķiramo emisiju kvotu skaitu tiktāl, cik tas attiecas uz jaudas palielinājumu vai samazinājumu. Šādā gadījumā piemērojamā metode ir tā, kas ir paredzēta šī lēmuma 19. pantā, proti, jaunām iekārtām paredzētā aprēķina metode.

35 Šī jēdziena "jaudas ievērojamas izmaiņas" definīcija izriet no Lēmuma 2011/278 3. panta k) punkta.

59. Tādējādi, pat ja pastāv lielāks risks, ko uzņemas likumdevējs, ka darbības līmenis neatspoguļos jaunu iekārtu faktisko jaudas izmantojumu un ka tas to atspoguļos vienīgi esošajām iekārtām, jebkuru atkāpi, kas pārsniedz 10 %, ar laiku var ņemt vērā, ievērojot Lēmuma 2011/278 20. pantu [36]. Šajā gadījumā likumdevējs ir tieši izvēlējies sešu mēnešu un nevis 90 dienu laikposmu, lai noteiktu pievienoto jaudu [37].

60. Līdz ar to es uzskatu, ka no esošajām iekārtām un jaunām iekārtām piemērojamā regulējuma salīdzinošas pārbaudes nevar secināt, ka attiecīgajam jaudas izmantojuma koeficientam būtu jāatbilst vērtībai, kas ir vienāda ar vai lielāka par 100 %, ja kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtas faktiskā lietošana sasniedz vai pārsniedz sākotnēji uzstādīto jaudu. Tieši otrādi, likumdevēja tieši izteiktā griba ierobežot bāzes periodu jaunām iekārtām līdz 90 dienām pēc iekārtas normālas darbības sākuma, manā ieskatā un kā es to esmu norādījis šo secinājumu 55. punktā, liecina par labu šī koeficienta vērtības ierobežošanai zem šīs procentatzīmes.

2. Par "iekārtām, kam ir veikta jaudas ievērojama palielināšana", piemērojamo regulējumu

61. Turklāt es uzskatu, ka Lēmuma 2011/278 20. pantā paredzētajam mehānismam būtu pretrunā tas, ka attiecīgais jaudas izmantojuma koeficients kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtām, kam ir piemērojams "jaunu iekārtu" regulējums, varētu sasniegt vai pārsniegt 100 % vērtību, ja jaudas palielināšana ir zem šajā tiesību normā paredzētajiem 10 %.

62. Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar Lēmuma 2011/278 20. panta redakciju, kā to ir uzsvērusi Vācijas Federatīvā Republika, piešķiramo bezmaksas kvotu skaits, lai ņemtu vērā iekārtas jaudas ievērojamu palielināšanu, ir atkarīgs no diviem šī lēmuma 3. panta i) punktā paredzētajiem nosacījumiem.

63. Tātad, pirmkārt, ir jāveic viena vai vairākas konstatējamas, fiziskas izmaiņas saistībā ar iekārtas tehnisko konfigurāciju un darbību; tā nav vienkārša esošas ražošanas līnijas aizstāšana. Otrkārt, apakšiekārtu ir jāvar izmantot ar jaudu, kas vismaz par 10 % pārsniedz tai sākotnēji pirms izmaiņām uzstādīto jaudu, vai arī tās darbības līmenim ir jābūt acīmredzami augstākam, kas rada papildu emisijas kvotu piešķiršanu apmērā, kurš pārsniedz 50 000 kvotu gadā.

64. Turklāt atbilstoši Lēmuma 2011/278 20. panta 2. punktam "dalībvalstis pieprasa operatoram līdz ar pieteikumu iesniegt pierādījumus par to, ka ir izpildīti jaudas ievērojamas palielināšanas kritēriji".

65. Šādos apstākļos es uzskatu – ja, kā to apgalvo *Ingredion*, attiecīgais jaudas izmantojuma koeficients varēja sasniegt vērtību, kas pārsniedz 100 %, tad, lai, kā tā apakšiekārtas gadījumā, atspoguļotu faktiskās izmantošanas pieaugumu par 9 % salīdzinājumā ar sākotnēji uzstādīto jaudu [38], šāda iespēja būtu pretrunā tieši izteiktajai likumdevēja gribai atļaut pielāgojumus sadalīto kvotu skaitā tikai tādā gadījumā, ja palielinājums ir ievērojams, proti, vismaz 10 % salīdzinājumā ar sākotnēji uzstādīto jaudu.

36 Ir taisnība, ka Lēmuma 2011/278 20. pantā paredzētais mehānisms neļauj grozīt *a posteriori* provizoriski bez maksas apakšiekārtai piešķirto kvotu skaitu, pamatojoties uz pirmo iesniegto pieteikumu. Tātad ir tiesa, ka jauno iekārtu gadījumā ir iespējams pārāk zems piemērojamās jaudas novērtējums, veicot pirmo piešķiršanu, kuru vēlāk nebūs iespējams kompensēt. Tomēr Tiesas sēdē Komisija precizēja, ka jaunajām iekārtām var piemērot šo 20. pantu ar nākamo gadu pēc pirmās kvotu piešķiršanas ar nosacījumu, ka tām ir veikts ievērojams jaudas palielinājums.

37 Skat. Lēmuma 2011/278 3. panta l) punktu. Jānorāda, ka pamatlietas apstākļos *Ingredion* pamatojos uz faktisko tās apakšiekārtas izmantojumu laikposmā no 2013. gada 15. augusta līdz 2014. gada 20. jūnijam, proti, laikposmā, kas ir ilgāks par desmit mēnešiem. Tādējādi tā apgalvo, ka gadījumā, ja iekārtas izmantošana būtu pieaugusi par 9 % salīdzinājumā ar sākotnēji uzstādīto jaudu 90 dienu bāzes perioda noslēgumā un pirms pieteikuma iesniegšanas, attiecīgais jaudas izmantojuma koeficients varētu tikt pielāgots, balstoties uz datiem par būtiski ilgāku laikposmu (vismaz četriem mēnešiem) nekā tas, kas ir piemērojamas ievērojama jaudas palielinājuma gadījumā (proti, palielinājuma, kas pārsniedz 10 %).

38 *Ingredion* apgalvo, ka šādā gadījumā attiecīgais jaudas izmantojuma koeficients esot bijis jānosaka 109 % apmērā.

66. Šis likumdevēja nolūks, manuprāt, ir skaidri paredzēts Lēmuma 2011/278 35. apsvērumā, atbilstoši kuram "ieguldījumiem jaudas ievērojamā palielināšanā, kas dod pieeju jauno iekārtu rezervei [..], ir jābūt nepārprotamiem un noteikta apjoma, lai izvairītos no tā, ka jaunām iekārtām izveidotā emisiju kvotu rezerve tiek ātri izsmelta, lai nepieļautu konkurences izkropļojumus, lai izvairītos no nevajadzīga administratīvā sloga un nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret iekārtām visās dalībvalstīs" [39].

67. Jāpiebilst – Tiesas sēdē Komisija apstiprināja, ka attiecīgais jaudas izmantojuma koeficients nav izmantojams, lai ņemtu vērā iespējamos iekārtas jaudas palielinājumus, jo uz tiem jau attiecas īpašs mehānisms un ierobežojumi, kas ir noteikti Lēmuma 2011/278 20. pantā.

68. Ņemot vērā iepriekš minētos apstākļus, es pievienojos šai nostājai.

3. Starpsecinājumi

69. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus attiecībā uz "esošajām iekārtām" un "iekārtām, kam ir veikta jaudas ievērojama palielināšana", piemērojamo regulējumu, es uzskatu, ka attiecīgais jaudas izmantojuma koeficients saskaņā ar Lēmuma 2011/278 vispārējo uzbūvi ir ierobežojams ar vērtību, kas ir zem 100 % [40].

70. Nākamajā iedaļā es analizēšu, kādēļ arī Lēmumā 2011/278 un Direktīvā 2003/87 paredzētais regulējums provizoriskajai bezmaksas emisiju kvotu sadalei, manuprāt, liecina par labu attiecīgā jaudas izmantojuma koeficienta ierobežošanai līdz vērtībai, kas ir zemāka par 100 %.

D. Provizoriskās bezmaksas emisiju kvotu sadales regulējuma interpretācija atbilstoši tam izvirzītajiem kopīgajiem mērķiem un uzdevumiem

71. Jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās formulējums, bet arī tās konteksts un tā tiesiskā regulējuma mērķi, kurā tā ir iekļauta [41].

72. Attiecībā uz provizoriskās bezmaksas emisiju kvotu sadales regulējumam izvirzītajiem mērķiem un uzdevumiem, kas ir noteikti ar Direktīvas 2003/87 10.a pantu un Lēmumu 2011/278, jānorāda, ka šis regulējums ir atkāpe no kvotu izsoles principa, par kuru likumdevējs principā uzskata, ka "tā ir visvienkāršākā sistēma, ko parasti uzskata arī par ekonomiski efektīvāko" [42], ievērojot mērķi "rentabli un ekonomiski efektīvi veicinā[t] [siltumnīcas efektu izraisošo gāzu] emisiju samazināšanos", kā tas ir minēts Direktīvas 2003/87 1. pantā [43].

39 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar Lēmuma 2011/278 19. panta 4. punktu emisijas kvotas no jauno iekārtu rezerves sadala atbilstoši principam "kas pirmais brauc, tas pirmais maļ".

40 Šajā nozīmē skat. arī dokumentus *Guidance Document n° 2 on the harmonized free allocation methodology for the EU-ETS post 2012 (Guidance on allocation methodologies)* (Pamatnostādnes Nr. 2 par saskaņotas bezmaksas sadales metodi Eiropas Savienībā pēc 2012. gada (sadales metodoloģijas vadlīnijas), 32. lpp.) un *Frequently Asked Questions on New Entrants & Closures Applications* (Biežāk uzdotie jautājumi saistībā ar pieteikumiem jaunām iekārtām un iekārtu slēgšanu, 8. lpp.), uz kuriem atsaucas iesniedzējtiesa un atbilstoši kuriem nav pieņemama neviena attiecīgā jaudas izmantojuma koeficienta vērtība, kas ir augstāka par 100 %. Šajā ziņā jāatgādina, ka, lai gan šie dokumenti nav juridiski saistoši, tomēr tie satur papildu norādes, kas var sniegt ziņas par Direktīvas 2003/87 un Lēmuma 2011/278 vispārējo uzbūvi (tostarp skat. spriedumus, 2018. gada 18. janvāris, *INEOS*, C-58/17, EU:C:2018:19, 41. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2020. gada 14. maijs, *Spenner*, C-189/19, EU:C:2020:381, 49. punkts).

41 Skat. spriedumu, 2019. gada 20. jūnijs, *ExxonMobil Production Deutschland* (C-682/17, EU:C:2019:518, 71. punkts un tajā minētā judikatūra).

42 Skat. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/29/EK (2009. gada 23. aprīlis), ar ko Direktīvu [2003/87] groza, lai uzlabotu un paplašinātu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu, 15. apsvērumu. Es atsaucos arī uz saviem secinājumiem lietā *ExxonMobil Production Deutschland* (C-682/17, EU:C:2019:167, 69. punkts).

43 Skat. spriedumus, 2018. gada 12. aprīlis, *PPC Power* (C-302/17, EU:C:2018:245, 18. punkts), kā arī 2018. gada 17. maijs, *Evonik Degussa* (C-229/17, EU:C:2018:323, 41. punkts).

73. Šādā kontekstā bez maksas sadalīto kvotu skaitu saskaņā ar šīs direktīvas 10. a panta 11. punktu pakāpeniski samazina laikposmā no 2013. līdz 2020. gadam, lai pilnībā pārtrauktu šo bezmaksas kvotu izdošanu līdz 2027. gadam [44]. Bezmaksas emisiju kvotu sadalei ar mērķi samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas tātad pakāpeniski būs jābalstās vienīgi uz izsoles principu.

74. Šī mērķa sasniegšanai Lēmuma 2011/278 36. apsvērumā ir uzsvērts ierobežotais kvotu skaits, kuras ir pieejamas jauno iekārtu rezervē [45]. Turklāt Direktīvas 2003/87 10.a panta 7. punkta pirmās daļas otrajā teikumā ir paredzēts, ka jaunām iekārtām paredzētās emisijas, kas netiek izsniegtas, dalībvalstis nodod izsolē.

75. Šajā ziņā Komisija turklāt ir precizējusi, ka iemesls, kādēļ, pieņemot Lēmumu 2011/278, tā neizdarīja izvēli kompensēt apakšiekārtas jaudas izmantošanu, kas ir palielināta salīdzinājumā ar tai sākotnēji uzstādīto jaudu, pieņemot attiecīgo jaudas izmantojuma koeficientu ar vērtību virs 100 %, bija tieši tādēļ, lai šādā gadījumā veicinātu efektīvu tehnoloģiju izmantošanu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu samazināšanai vai – attiecīgi – atbilstošā emisijas kvotu daudzuma iegūšanu atbilstoši tirdzniecības sistēmai.

76. Ievērojot šos apstākļus, manuprāt, nevar būt nekādu šaubu, ka bezmaksas emisiju kvotu sadales regulējumam izvirzītais mērķis un uzdevumi – tāpat kā norādes Lēmuma 2011/278 18. panta 2. punkta pirmajā daļā un šī lēmuma vispārējā uzbūve – prasa, lai attiecīgais jaudas izmantojuma koeficients tiktu strikti ierobežots līdz vērtībai zem 100 % [46].

E. Pakārtoti – par dalībvalstu novērtējuma brīvību

77. Iepriekš izklāstīto iemeslu dēļ es uzskatu, ka jautājums par to, vai attiecīgais jaudas izmantojuma koeficients kurināmā līmeņatzīmes apakšiekārtām, uz kurām attiecas "jaunām iekārtām" piemērojamais regulējums, ir ierobežots ar vērtību zem 100 %, ir atrisināms, veicot sistēmisko un teleoloģisko interpretāciju, kas ir balstīta uz Lēmuma 2011/278 vispārējo uzbūvi un provizoriskā bezmaksas kvotu sadales regulējuma mērķiem. Šis jautājums tātad neietilpst, kā to apgalvo Vācijas Federatīvā Republika un Vācijas valdība, novērtējuma brīvībā, kas dalībvalstīm ir piešķirta ar Lēmuma 2011/278 18. panta 2. punkta otro daļu.

78. Šajā ziņā pilnīguma labad jāatgādina, ka attiecībā uz bezmaksas emisijas kvotu sadali likumdevējs Direktīvas 2003/87 10.a panta 1. punktā ir uzsvēris pilnīgas saskaņošanas absolūtu nepieciešamību, nosakot, ka "Komisija pieņem pilnībā saskaņotus noteikumus par kvotu saskaņotu sadali".

79. Tādējādi, kā esmu iepriekš norādījis secinājumos lietā *INEOS Köln* [47], šis ir pamats, uz kā Komisija ir pieņēmusi Lēmumu 2011/278, un, manuprāt, nav nekādu šaubu, ka šis lēmums, skatot to kopā ar Direktīvas 2003/87 10.a pantu, paredz bezmaksas kvotu sadales materiālo aspektu pilnīgu saskaņošanu [48].

80. It īpaši saskaņā ar šī lēmuma 19. panta 4. punkta otro daļu ir paredzēts, ka Komisija var noraidīt vienam gadam provizoriski piešķirto bezmaksas kvotu daudzumu jaunai iekārtai.

44 Skat. spriedumu, 2019. gada 20. jūnijs, *ExxonMobil Production Deutschland* (C-682/17, EU:C:2019:518, 65. punkts un tajā minētā judikatūra).

45 Šajā ziņā jānorāda, ka saskaņā ar Direktīvas 2003/87 10.a panta 7. punkta pirmās daļas pirmo teikumu tikai 5 % no kvotām, kas ir izdotas laikposmam no 2013. līdz 2020. gadam, ir paredzētas jaunām iekārtām un tas ir maksimālais procentu skaits.

46 Šajā ziņā jāatgādina, ka secinājumos lietā *ExxonMobil Production Deutschland* (C-682/17, EU:C:2019:167, 69. punkts) es norādīju, ka jebkurš ierobežojums bezmaksas kvotu sadalei sniedz ieguldījumu pakāpeniskā pilnīgas kvotu izsoles sistēmas ieviešanā, kā to ir vēlējies likumdevējs.

47 C-572/16, EU:C:2017:896, 70. punkts.

48 Skat. spriedumu, 2016. gada 22. jūnijs, *DK Recycling und Roheisen*/Komisija (C-540/14 P, EU:C:2016:469, 52.–55. punkts).

81. Līdz ar to, manuprāt, pat ja Tiesa izlemtu uzskatīt, tāpat kā Vācijas Federatīvā Republika un Vācijas valdība un pretēji manai piedāvātajai pieejai, ka dalībvalstis saglabā novērtējuma brīvību robežās, kas ir paredzētas ar minētā lēmuma 18. panta 2. punkta otro daļu, noteikt attiecīgo jaudas izmantojuma koeficientu ar vērtību virs 100 %, tad tām nevar pārmest pievienošanos Komisijas nostājai, tostarp tai, kas izriet no šī paša lēmuma piemērošanas attiecībā uz specifiskām iekārtām (kā tas ir pamatlietas apstākļos [49]), ja vien tās var iepriekš paredzēt, ka šī nostāja attieksies arī uz pārējām iekārtām.

V. Secinājumi

82. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, es ierosinu Tiesai uz *Verwaltungsgericht Berlin* (Berlīnes Administratīvā tiesa, Vācija) uzdoto prejudiciālo jautājumu atbildēt šādi:

Komisijas Lēmuma 2011/278/ES (2011. gada 27. aprīlis), ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK, 18. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 2. punkta otrā daļa, skatīti kopā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/29/EK (2009. gada 23. aprīlis), 3. panta h) punktu un 10.a pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecībā uz jaunām iekārtām attiecīgais jaudas izmantojuma koeficients, kas ir piemērojams ar kurināmo saistītajam darbības līmenim, ir ierobežots līdz vērtībai, kas ir zemāka par 100 %.

49 Kā es to jau esmu norādījis šo secinājumu 19. punktā, pamatlietas apstākļos *DEHSt* nolēma pamatoties uz attiecīgo jaudas izmantojuma koeficientu, kas ir 99,9 %, jo 2015. gada 24. marta lēmumā Komisija bija noraidījusi attiecīgo jaudas izmantojuma koeficientu, kas ir 100 % vai vairāk, trim citām iekārtām Vācijā.